

Klachtencommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing op het schorsingsverzoek van <klager> d.d. 15 april 2024.

Gehoord het verzoek tot schorsing van <klager> van de navolgende beslissingen van de stichting Topaz:

- Een eventuele weigering de schriftelijk gemachtigde te erkennen.
- Een eventuele wilsonbekwaamheidsverklaring.
- De beperking bezoek te mogen ontvangen.
- Het feit dat de deur van de afdeling voor klager is gesloten.
- En beperkingen het eigen leven in te richten bestaande uit verplichtingen ten aanzien van douchen, gebruik oordopjes en gebruik eigendommen zoals schoenen e.d.
- Het niet toestaan dat klager een eigen massage regelt.
- Het niet toestaan van verlof.

De commissie overweegt als volgt:

Er bestaat een mogelijkheid in de Wet Zorg en Dwang om schorsing aan te vragen van besluiten die strekken tot onvrijwillige zorg. De mogelijkheid is in de wet niet verder uitgewerkt. De commissie heeft deze mogelijkheid in de wet tot heden zo opgevat dat schorsing toegekend kan worden om redenen dat het overduidelijk is dat de onvrijwillige zorg onterecht is opgelegd. Dat kunnen formele redenen zijn, maar vaker inhoudelijk in die zin dat de gewraakte maatregelen te zwaar zijn en te beperkend in verhouding tot het af te wenden van gevaar. Er is dan een duidelijk belang bij een spoedeisende behandeling van de klacht.

Bij de aanvraag tot schorsing verwacht de commissie redenen aangedragen te krijgen waarom de gewraakte maatregelen per direct opgeheven zouden moeten worden en niet de inhoudelijke behandeling afgewacht kan worden. Het feit dat er onvrijwillige zorg toepast wordt en de belasting daarvan voor klager is al verwerkt in de zeer korte doorlooptijden van de inhoudelijke klachtbehandeling. Het gaat dus bij een schorsing om aan te geven welke extra verzwarende factoren tot een grotere spoed nopen dan al voorzien is.

Deze bovenstaande overwegingen zijn toegepast op de aanvraag tot schorsing:

- De schriftelijk gemachtigde is erkend. Er is dus geen besluit om de schriftelijk gemachtigde niet te erkennen. Daar kan dan ook geen schorsing van gevraagd worden.
- Er is geen wilsonbekwaamheidsverklaring zoals in het verzoek tot schorsing ook al door indiener is overwogen.
- Er zijn geen redenen aangedragen waarom tot schorsing van de overige onvrijwillige zorg besloten zou moeten worden. Uit de correspondentie met de instelling is de commissie gebleken dat de onvrijwillige zorg weliswaar beperkend is voor klager, maar niet overduidelijk te zwaar of te beperkend of evident onjuist.
- Verlof heeft een aparte procedure die voorziet in een aanvraag en beslissing. Klager kan over de beslissing in beklag komen bij de commissie. Er is geen mogelijkheid voorzien voor schorsing van een afwijzende of toewijzende beslissing.

De verzoeken tot schorsing zijn allen afgewezen.

mr. J.A. Heeren,
Voorzitter KCOZ

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren